

سمۆره يه ك به ليئواري مانگه وه

كاره كته ره كان:
پيره ميژد
ژن

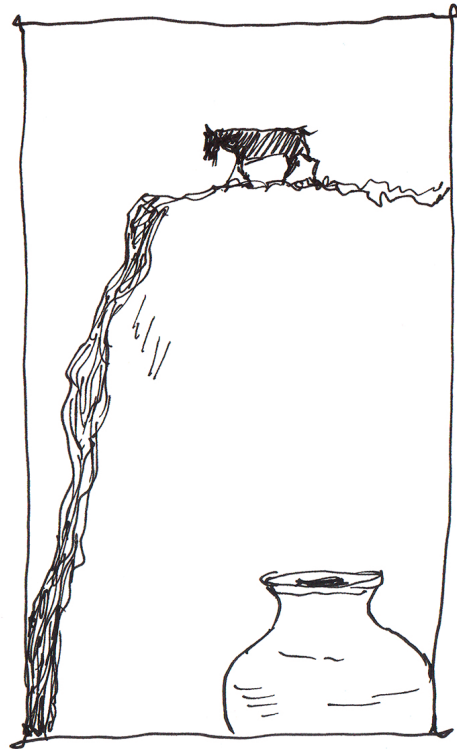
«شانۆنامه»

په سوول يۆنان
له فارسييه وه: جه بار سابير
(سليمانى)

شانۆ:

(ته پۆلكه يه كى سه سه وزى ته نيشته شه قاميڤك،
كه له به رزييه كه يه وه كابينه يه كى ليمويى ته له فۆن
به رچاو ده كه وي. له ته نيشته كابينه كه وه له سه ر
حه سيريڤك پيره ميژديڤك دانيشتووه، جگه ره
ده كيشي. به هه لكشاني په رده كه، ژنيكي گه نچ
له كاتيڤدا كه چه تريكي به ده سه وه گرتووه،
له لاي پاسته وه ده چيته شانۆكه وه. پۆژيكي
ته واو خۆره تا وه.)

ژن: (پوهه و ناماده بووان) من هاوسه رى نووسه ريكي
ناسراوم. ميژده كه م به نووسيني پۆمانى «گولتيكي
سوور بو خۆشه ويسته كه م» كه پاستيه كه ي بۆ
منى نووسيوه، تا ئيستا توانيو يه تى خه لاتى زۆر
به ريته وه، ناوبانگى ئه و له بهر منه. من و ئه و
يه كتريمان زۆر خۆش ده وي، به جۆريڤك كه نه گه ر
لاي يه كترى نه بين، هه ول ده ده ين هه ر سه ره
كاتژميژديڤك پيوه ندى پيڤه وه بكه ين و ئيستا من
ده مه وي ته له فۆنى بۆ بكه م، تا وه ك هه ميشه
وه فادارى خۆم سه له ميتم. به ياره تى ئيوه!
ئه و پياويكي نازه نينه، كاتيڤك ته له فۆنه كه
هه لده گري، سه ره تا به ساردى قسه ده كا، وا
ده نويني بارودوخى زۆرباش نييه، به لام دواتر كه
كه رم بوو، ده سه ت به وتنى هه ليتوپه ليتگه ليڤك

دهكا، كه به گشتی پیاوان به و قسانه دهآین
قسهگهلی عاشقانه. ئیستا باش سهیر بکه ن!
ههروایتیه وه ئه مهیش بلیم که ئه و که میک
زۆریلییه و ئه سلهن حهن ناکا که س قسهی
پی بیپی.

(سه ر دهباته ناو په ردهی ژماره لیدانه وه)

ئه لولو! ئه لولو! ئه لولو! ...

(که س له وسه ری هیله که وه نییه. ژنه که
ته له فۆنه که داده نی و دیته ده ری.)

به دلنیا ییه وه چوو ده دانی بشوات و دهنگی
شیره ی ناوه که ناهیل زهنگی ته له فۆنه که بژنه وی.

ئاخرا سه عاتیک پیشتر که له مال ده هاتمه
ده ری، ئه و تازه دهستی کردبوو به خواردنی نانی

به یانی. له ویوه که به رچایی خواردنی سه عاتیکی
پیده چی، (سهیری کاتژمیره که ی ده کا) ئیستا

دلنیا م که خه ریکه ددانی ده شوا. ئه و له بهر
بیچی که که میک ئه سمه ره، حهن ده کا بریقه

له ددانه کانی بهینیتیه وه تا سه رنجراکیش بیته
به رچاو. بمبوورن! سه رتانه ئیشاندا! (دیسانه وه

ده چیته ناو کابینه که وه و ژماره لی ده دا)

ئه لولو! ئه لولو! ئه لولو! ...

(دیسانه وه که سیک له وسه ری هیله که وه نییه،
ته له فۆنه که داده نی و سه ری له کابینه که وه

ده هینیتیه ده ری.)

پیم وایه پاش ئه وه ی که ددانی شۆردوو
چوو بۆ سه رئاو. ناخر ئه سلهن شیر له گه ل

مگیزی ئه ودا سازگار نییه. دوکتوره که یشی
پی وتوو که شیر نه خوا، به لام ئه و هه میشه

پیچه قینی ده کا و ده خوا. ئه وه نده یش ده خوا که
گه ده ی بناوسن. به داخه وه میرده که م که میک

که لله په قه و ئه م که لله په قییه یش هه میشه
کاره که ی له ده ست داوه، ئه م گوئ نه دانه به

نامۆزگاری دوکتۆر.

(سه ری بر دووه ته ژووری و دیسانه وه ژماره

لی ده دا)

ئه لولو! ئه لولو! ئه لولو! ...

(خراب بووه، دیسان که سیک له وسه ری

هیله که وه نییه. ته له فۆنه که داده نی و دیته

ده ری)

ده بی که میک ئارام بگرم. تازه بیرم که وته وه

که ئه و هه موو پۆژی پاش خواردنی به رچایی

ده بی پیشی بتاشی و ئیستا ده بی به پی

به رنامه ی پۆژانه ی به گۆرانی «گۆزانی شاری

سیوه یل» که وتبیته گیانی چه ناگه ی. ئه و زۆر

بایخ به پاکو خاوینی ده دا، هه روایتیه وه به

شیکپۆشی و باوه ری وایه که پیاویک ده بی

هه میشه پیکوپیک و خاوین بی. دلنیا م ئه گه ر له

من نه تر سایه شه وان به دلنیا ییه وه به چاکه ت

و پانتۆله وه ده چوو پیخه فه وه. راستییه که ی

هه ندیک کات شوولی لی هه لده کیشی.

(سهیری کاتژمیره که ی ده کا)

پیم وایه ئیدی ئیستا ده بی له ژووره که یدا بی.

(دیسانه وه ده چیته کابینه که وه و ژماره لی ده دا)

ئه لولو! ئه لولو! ئه لولو! ... چی؟ ... هه له یه! ...

بمبووره!

(دیسانه وه سه ری له کابینه که ده هینیتیه ده ری)

وه ک بلی ژماره که م هه له لی داوه. من هه ر

کاتی که له گه ل مامۆستای گیتاره که م دیمه ده ری

حه واسم په رت ده بی، ناخر ئه و مرۆفیکی زۆر

سه رنجراکیشه، هه میشه شتیکی له هه گبه دایه که

مرۆف غافلگیر بکا. جه نتمانیکی راسته قینه یه.

کاتی که له گه لی ری ده که م، یان له ته نیشتییه وه

داده نیشم هه ست به له خۆبایی بوون ده که م.

(به دلسۆزییه وه)

به سه ته زمانه میرده که م، ئیره یی پی ده با.

مامۆستای گیتاره که م قسه ی ناوی، به لام که میک

شۆفیرییەکی باش نییە، ئەویش لەبەر ئەوەیە
 کە شارەزای ڕینگەکان نییە، بۆ نموونە ئەمڕۆ
 ئەسڵەن تێنەگەیشتین چۆن چۆنی سەرمان
 لێرە هەڵینا... بە بۆچوونی من ئەو نابێ ڕینگە
 لاوەکییەکان تاقی بکاتەو. لێگەرپین تا ئەو
 نەهاتوو پێوەندییەک بە مێردەمەو بەکەم.
 (دیسانەووە سەری دەباتە ناو کابینەکەووە و
 ژمارە لێ دەدا)

ئەلوو! ئەلوو! ئەلوو!... تکایە بە زمان..
 قسە بکەین... تکایە بە زمان.. قسە بکەین!
 (تەلەفۆنەکە دەبڕێ و سەرلەنوێ ژمارە لێ
 دەدا)

ئەلوو! ئەلوو!... خودای من! ئیدی ئەمە چ
 زمانیکە! تکایە بە زمان... قسە بکەن!
 (لەوسەری هێڵەکەووە تەلەفۆنەکە دادەنێن
 نەفرەتی!)

(دیسانەووە ژمارە لێ دەدا، بەلام ئەنجامیکی
 دەست ناکەوێ، بیخەوسەڵە لە کابینەکە دێتە
 دەری)

نەکرا وەفاداریمی بۆ بسەلمینم. ویستم، بەلام
 نەمتوانی، واتە تەلەفۆنەکە خراپ بوو. نازانم
 بەم مالیاتەیی کە لە خەڵکی دەسینن، بۆچی
 دەبێ لە شوێنیکی وەهادا کابینەیک هەبێ
 و ئەویش تەلەفۆنەکی کار نەکا، یان ئەگەر
 کاریشی کرد ژمارەکان بە هەڵە لێ بدا.
 (سەیری لای راست، سەیری دەرەووەی شاتۆکە
 دەکا)

دیار نییە ئەم مامۆستای گیتارە لە کام گۆر
 ماوەتەو؟ مەگەر بەنزین تێکردن چەندەیی پێ
 دەچێ؟

(پوووە پیرەمێردەکە)
 بمبورو بەپێز! ویستگەیی بەنزینەکە لێرەو
 زۆر دوورە؟

پیرەمێرد: (بێ ئەوەی سەیری دەموچاوی
 ژنەکە بکا) لەم ناوہ ویستگەیی بەنزین نییە تا
 دوور، یان نزیک بێ.

ژنەکە: (کەمیەک نیگەران) خۆ گالته ناکی؟
 پیرەمێرد: (بە تێزەپیکەنینەووە) مەگەر
 گالتهم لەگەڵ تۆ هەیه؟

ژنەکە: (پوووە نامادەبووان) ئومیدەوارم گالتهی
 لەگەڵم نەکردبێ. لەبەر ئەوەی من ئەسڵەن
 خۆشیم لەم گالته بیتامانە نایە و زوو توورپ...
 توورپ (کتوپر لە سەرسوپماندا دەمی دادەچەقی.
 ئەو کەسانەیی لە سەرەتای نمایشەکەووە قسەیی
 لەگەڵ دەکردن، ونبوون) ئیو! بۆ کوێ پۆیشتن؟!
 (پوووە پیرەمێرد و بە ترس و لەرزەووە) ئەمانە،
 بۆ کوێ چوون؟!

پیرەمێرد: کی؟!

ژنەکە: ئەمانەیی کە دوو سەعاتە قسەم لەگەڵ
 دەکردن! (بە پەنجە ناماژە دەکا) ئەوانەیی کە
 بۆ سەیران هاتبوون و لەسەر ئەو تاشە بەردانە
 دانیشتبوون!

پیرەمێرد: ئێرە جگە لە من و تۆ کەسی لێ
 نییە، من نازانم تۆ باسی کی دەکەیی؟
 ژنەکە: (ناباوەپانە) واتە من خەونم دەبینی.

پیرەمێرد: نا، خەونت نەدەبینی، تۆ ترسابووی
 و تا بەسەر ترسەکەیی خۆتدا زال نەبی، گریمانەت
 کردبوو تەنیا نیت و چەند کەسیک دانیشتوون
 و سەیرت دەکەن و هەنگێ باوەرت بە نامادەیی
 ئەوان هینابوو. هیچی تر.

ژنەکە: (ناباوەپانە)، واتە ئەوانە زادهی خەیاڵاتم
 بوون؟

پیرەمێرد: بەئێ، راستە. ئەوەیە کە دەیلێیی،
 گەرنا هیچ مرقۆتیکی ئاقل بۆ سەیران نایەت
 بۆ ئێرە.

ژنەکە: (بە ترسەووە) مەگەر ئێرە کوێیە؟

پیره میگرد: شوینیک له نیو قهره بالغییه کاند، نازانم، رهنگیشه کۆتایی دنیا.

ژنه که: (هول ددها خوی زال پیشان بدا) رهنگیشه شوینیکی چه پک بۆ مورتاز و گوشه گیره کان (به کینایه وه)، یان په ناگه یه کی دلنیا بۆ هلاتوووه کان؟

پیره میگرد: (ته مومژاوی) رهنگه!

ژنه که: (به تاله بزه، له کاتیکدا که به ره و کابینه که ده چی) پیم وایه تاکه زهنگیک بۆ پولیس، رازی ئیره خویابی. (ده چیته کابینه که وه و ژماره لی ددها) ئه لوو ئه لوو! ... (دیسانه وه که س له وسهری هیله که وه نییه. به توورپی ته له فۆنه که داده نی و له کابینه که دیته ده ری)

پیره میگرد: بیهوده هول ددهی من سالانیکه زهنگ لی ددهم، به لام ئه نجامیکم ده ست ناکه وی.

ژنه که: (تورپه) تکایه ده کری ئایه تی نائومی دی نه خوینی!

پیره میگرد: (بیباک له ژنه که) هر که سیک بیته ئیره، کاری ته واوه.

ژنه که: کاری هر که سیک ته واو بی، کاری من ته واو نییه، من ده مه وی بژیم!

پیره میگرد: تو هیشتا نازانی ئیره کوپیه و ناشته وی بزانی!

ژنه که: (به کینایه وه) با، ده زانم، ئیره شوینیکی خه لوه ته له نیوان قهره بالغییه کاند، رهنگیشه کۆتایی دنیا.

پیره میگرد: (به ساردی) نا، نازانی.

ژنه که: که واته بلن بزانم!

پیره میگرد: پاشان ده زانی، (له گه ل خوی) ئیره شوینیکی سهیره، له ئیره هه موو شتیک بۆنی له ناوچوونی لی دئ، ده رچوون لی ره زۆر

کیشه یه، واتا کاری نه کرده یه.

ژنه که: شوینیکی وه ها جگه له ناو چیرۆکه کان، ئه سلن نابج ه بی.

پیره میگرد: به لام ده بینی که هیه، راستییه که شی هیه، واته نییه. ده زانی زۆر له شوینه کان نین. زۆریه ی جار ئیمه دروستیان ده که یین، بۆ نمونه زیندان ه کان له به رچاو بگره، ئه وانه سه ره تا نه بوون، کۆمه لیک تاوانبار بوونه هۆکاری پۆنایی ئه وانه!

ژنه که: تو زۆر هه ز ده که ی من له ترسان زاره تره ک بم، به لام من به م بایانه ناله رزم، ئه گه ر میرده که ی پیشووم لی ره بوایه به بۆمییک ئیره ی به هه موو رازه کانییه وه په وانه ی ئاسمان ده کرد.

پیره میگرد: (ته مومژاوی) به دبختییه که لی ره دایه، لی ره هیچ بۆمییک کار ناکا.

ژنه که: ئیدی هه ز ناکه م گوئی له قسه قورپه کانی تو بگرم، ئه گه ر تو نه تتوانی لی ره ده رچی، پیوه ندی به خۆته وه یه، به لام من ئه م کاره ده که م.

پیره میگرد: باشه، ئه م کاره بکه، تاقیکردنه وه که ی به خۆراییه!

ژنه که: باشه، دیاره ئه م کاره ده که م (له کاتیکدا که له شاتۆکه ده رده چی) سپاس بۆ هه موو ئه و چیرۆکانه ی بۆت گپرامه وه.

پیره میگرد: نازانم بۆچی تاک تاکی ئه ندامانی کۆمه لگه پتیا وایه که ته نیا خویان زیره ک و ئاقلن و که سی به رانبه ریان گه مژه و ده ست و پی سپییه.

ژنه که: (له ده ره وه ی شاتۆکه) من به م جۆره بیر ناکه مه وه.

پیره میگرد: (سه ر ده له قینن) من له گه ل تو م نه بوو! (له گه ل خوی) مرۆقه کان بوونه وه رانی

سه‌یروسه‌مه‌ره‌ن تا شتی‌ک به چاوی خۆیان
نه‌بینن باوه‌پی پی ناهینن، پاش دیتنیشی
ئه‌گه‌ر هه‌بوونی ئه‌و شته به زیانیان بی هه‌ول
ده‌ده‌ن به خۆیانی قبوول بکه‌ن تووشی هه‌له‌ی
چاو بوون و ده‌بی سهردانی دوکتۆری چاو
بکه‌ن.
(موزیک)

(ژنه‌که پاش چه‌ند خوله‌کیک، دۆشداماو و
نائومید دیته‌وه سه‌ر شاتۆکه)

ژنه‌که: کاتی‌ک ویستم بچه خوارئ قاچه‌کانم
تیکنالان، چما ئیفلیج بووین (پووه و پیره‌می‌رد
به تکاوه) ده‌کرئ تکا له تو بکه‌م له چوونه
خواره‌وه له‌م گرده یارمه‌تیم ده‌ی.

پیره‌می‌رد: هیچ یارمه‌تییه‌کم له ده‌ست نایه.
ژنه‌که: من تکام له تو کرد!

پیره‌می‌رد: ئه‌گه‌ر ده‌متوانی یارمه‌تیت بده‌م
ته‌نه‌خیم نه‌ده‌کرد.

(بی‌ده‌نگی)
ژنه‌که: (بازنه‌کانی له ده‌ست داده‌که‌نی)

ئیس‌تاچی؟
پیره‌می‌رد: وتم که ناتوانم.

ژنه‌که: پیم وایه من بتوانم دۆستیکی باشبم
بو تو...

پیره‌می‌رد: (پیده‌که‌نی) تو بابه‌ته‌که‌ت زۆر به
گالته‌گرتووه!

ژنه‌که: (گواره‌کانی له گوئ ده‌کاته‌وه) دیسانیش
کارئکت له ده‌ست نایه؟

پیره‌می‌رد: نه‌خیر! ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر هه‌موو
دنیا‌م پی بیه‌خشی من ناتوانم یارمه‌تیت بده‌م،
چون بی‌لیم، به پاستی ناتوانم.

ژنه‌که: ئه‌گه‌ر بپارێمه‌وه چی؟
پیره‌می‌رد: خانم! تو! چون چاوه‌پروانیت له
که‌سیک هه‌یه قوتارت بکا که نه‌یتوانیوه خۆی

قوتار بکا، که‌می‌ک گه‌مژانه نییه؟
ژنه‌که: (ناو جانتاکه‌ی ده‌گه‌رئ) به خودا
ئیدی شتیکی به‌نرخم پی نییه که پیت بده‌م،
به‌لام دواتر ده‌توانم قه‌ره‌بووی بکه‌مه‌وه.

پیره‌می‌رد: (که‌می‌ک ده‌هری) وه‌ک بلایی تو
حالی نابی. چون بیرده‌که‌یته‌وه، پیت وایه
من ده‌توانم یارمه‌تیت بده‌م و نایده‌م؟ سویند
ده‌خۆم که وانیه!

ژنه‌که: (داماو) خودایه! خۆت یارمه‌تیم بده!
به‌لین ده‌ده‌م کاتی‌ک لی‌ره قوتارم بوو، ئیدی
قه‌ت گونا‌ه نه‌که‌م و...

پیره‌می‌رد: ئامان له ده‌ست ئه‌م بوونه‌وه‌ره دوو
پییانه، هه‌ر که گیانیان که‌وته به‌ر مه‌ترسی
زوو ده‌بنه‌ قه‌دیس و... (باقی قسه‌کانی لیل و
ته‌موژاوییه)

ژنه‌که: (دوعا‌که‌ی ته‌واو کردووه) تو! به
مانای ته‌واوی وشه‌ مروفتیکی بی به‌زه‌بی‌ت! ئه‌م
جۆره مامه‌له‌یه له‌گه‌ل ژنی‌ک ئه‌سله‌ن شایسته
نییه.

پیره‌می‌رد: بمبووره ئه‌گه‌ر په‌فتارم خراب و
ناشایسته‌یه!

ژنه‌که: (له کاتی‌کدا که له شاتۆکه ده‌چپته
ده‌رئ) من به هه‌ر جۆری‌ک بووه سه‌رکه‌وتوو
ده‌بم، ئه‌وسا تو تا کۆتایی ژیان تووشی ئازاری
ویژدان ده‌بی، که یارمه‌تی مروفتی‌کت نه‌دا.

پیره‌می‌رد: ئه‌گه‌ر بپیار بوایه لی‌ره که‌سیک
سه‌رکه‌وتووین، من تا ئیس‌تا سه‌رکه‌وتوو
بوویوم. لی‌ره هیچ که‌سیک سه‌رکه‌وتوو نابی.
ژنه‌که: (له ده‌ره‌وه) به‌لام من سه‌رکه‌وتوو
ده‌بم.

پیره‌می‌رد: (له‌گه‌ل خۆی) له نیوان مردن
و ژیاندا لنگه‌فرتییه‌تی، پی‌ی وایه به‌م جۆره
ده‌توانی قوتاری بی، بی ناگایه که ناتوانی،

پیک له سمۆره یه ک ده چئ که له ناوه پاستی
ئاسمان به ره لالیان کردبئ و ئه ویش به هر
دوو دهست به لیواری مانگه وه نووسابئ
(پیده که نئ) خوژئ ده یزانی کاتی ک ترس له
ئومید به هیتره، ده رسه دی سه رکه وتن زۆر له
خواریه. دیسان هیزی له دهست ده دا، دیسان
قاچه کانی ئیفلیج ده بن. ئه و نازانی من کیم و
ئیره ییش کوئی ه؟ ئیستا یه که بگه پیته وه.

(موزیک)

(ژنه که پاش چند خوله کیک ده چیته وه سه ر
شانۆکه)

ژنه که: دیسانه وه قاچه کانم یارمه تییا ن ه دام
بچه خواری (پوهه و پیره میرد) بزانه جه ناب
به پاستی تو ناتوانی یارمه تیم بده ی؟
پیره میرد: به پاستی ناتوانم.

ژنه که: بیر کردنه وه له وه ی پاشماوه ی ته مه نم
ده بئ لی ره به سه ریه رم شیتم ده کا.
پیره میرد: زۆری پیناچئ، لی ره ته مه نی مرۆف
له چرکه یه کدا کۆتایی دئ.

ژنه که: ئه ی بۆچی ته مه نی تو تا نها کۆتایی
نه ها تو وه؟

پیره میرد: من له گه ل تو جیا وازم!

ژنه که: چ جیا وازییه ک؟

پیره میرد: دواتر تیده گه ی.

ژنه که: (تو وره) تو ته نیا ده توانی جادوو گه ری ک
بی، هیچی ترا!

پیره میرد: نازانم! په نگه! به لام خویشم دلنیا
نیم که جادوو گه رم، له بهر ئه وه ی جادوو گه ر
ناتوانی دهست وه ریداته کاری هه لاتن و ناو ابوونی
خۆره وه، تو کاتی ک کاتر می ری ک له مه و بهر هاتی
بو ئیره، به یانی بوو، به لام ئیستا ته نگه ی
خۆرئاوایه. دلنیا م تا چاوه کانت هه لیبینی و
بینوو قینی په شایی هه موو شوینی ک ده گری ته وه

(کتوپر شانۆکه تاریک ده بئ) بینیت، وتم!
(ژنه که ده قیژئنی و به دوا ی ئه ویشدا، ئاسمان

ده نه پینئ)

(بیده نگه)

(کاتی ک شانۆکه پوونا ک ده بیته وه، ژنه که
یه کته خته که وتوو و مردوو ه. پیره میرد له
شوینه که ی هه لده ستئ، ریشه ده ست کرده که ی
لئ ده کاته وه و تو وره ی ده دا، ده چیته کابینه که وه
و ژماره لئ ده دا)

پیاوه که: ئه لوو! ئه لوو! پۆلیسی فریا که وتن!
سالو! بمبوورن که بیزارم کردن، لی ره، له سه ر
گرده که ... ژنی ک بیهوش که وتوو ه، و بزانه
مردوو ه ... ویستم ئاگادارتان بکه م! من؟ من؟
نه ناسی ک! ته له فۆنه که داده نئ و له کابینه که
دیته ده ری. پوهه و ئاماده بووان ده وه ستئ و
پیده که نئ) هه می شه پۆلیس ئاگادار ناکه مه وه،
ئه مه بابه تی کی هه لا وارته و پرزپه ره!

په رده داده دریته وه!

سه رچاوه:

سنجایی بر لبه ماه: نمایشنامه، ناشر: معیار،
نویسنده: رسول یونان، سال چاپ: ۱۳۸۴.